

Viata unui om din neolitic

Revolutia neolitica inseamna tehnica slefuirii si perforarii uneltelor de piatra, trecerea de la economia pradatoare la economia producatoare, de la cules la cultivarea plantelor si de la vanatoare la domesticirea si cresterea animalelor, inventarea olaritului, apoi a rotii, a torsului si a tesutului, perfectionarea navigatiei, transportul la distante mari a unor enorme blocuri de piatra si constructia monumentelor megalitice.

Alimentatia se bazeaza, in continuare, pe vanat si cules. In Europa, se vanau cerbi, capre, mistreti, ursi, castori.

Domesticirea si cresterea animalelor era mai mult o ocupatie barbateasca, iar cultivarea plantelor, una femeiasca.

Agricultura a incurajat un mod de viata sedentar; pe de alta parte, nevoia de a gasi pasuni pentru animale a readus stilul de viata nomad. Aceste activitati au incurajat traiul in grupuri mari, devenite apoi adevarate sate, si au dus la dezvoltarea unor relatii umane mai intense si mai organizate: i-a dezvoltat omului sentimentul comunitatii, i-a asigurat o viata normala de familie, o oarecare siguranta materiala, favorizand, totodata, si crearea unor traditii, a unor obiceiuri, a unei vieti spirituale, in general.

Primele animale domesticite de om au fost cainele si porcul, apoi capra, boul si calul.

Primele plante cultivate de om au fost cerealele (orzul, graul, ovazul, secara, porumbul si orezul), mai putin legumele.

Cele mai cunoscute fructe din acea perioada sunt: curmalele, strugurii, prunele, ciresele, piersicile, merele si perele. Era destul de raspandita cultura vitei de vie.

Uneltele folosite au evoluat semnificativ: de la sapaliga a fost inventat plugul de lemn.

Observand importanta recipientelor naturale (cum ar fi un dovleac sau o nuca de cocos), omul a creat cosuri de nuiele, pe care a aplicat apoi un strat de argila, pentru a-l face impermeabil, apoi inca un strat, spre a-l face mai rezistent. Asa a descoperit ca poate fierbe mancarea sau poate pastra hrana mai mult timp, in hambare ori gropi.

Omul din neolitic a inventat cuptorul, roata olarului si piroga scobita din trunchiul unui copac (dupa ce inainte folosisa pluta).

Tot el a deprins tehnica construirii locuintelor. Majoritatea erau case lungi de 20-30 m si late de 5-7m, ceea ce sugereaza ca erau locuinte colective. Acestea erau aparate de santuri de apa ori de ziduri primitive, ridicate din pietre de rau, in apropierea carora erau amplasate.

Forma dominanta de organizare sociala era clanul. Barbatul detinea o pozitie privilegiata in societate, femeia fiind socotita doar proprietatea lui.

O data cu concentrarea mai masiva a locuintelor pe o suprafata determinata, au aparut orasele. Data fiind dezvoltarea economica, au aparut primele asezari fortificate.

Izvoarele istorice atesta ca, in neolitic, se aduceau ofrande si se faceau sacrificii umane (fete, femei si copii) si animale, in special cand se construiau locuinte. Oamenii din neolitic credeau ca animalele sau fenomenele naturale care ii inspaimantau pot fi imbunate astfel. Tot din neolitic dateaza obiceiul de a purta talismane, amulete, care sa ne apere de rau.

Arta neolitica infatiseaza figuri umane (indeosebi femei), animale ori geometrice, in culori monocrome – rosu, brun, negru si, foarte rar, galben sau alb.

In Romania, s-au descoperit vestigii din neolitic la Cucuteni (ceramica), Vidra (vas in forma de femeie, denumit Zeita de la Vidra), Trusesti, Traian si Habasesti (locuinte).

In Europa, sunt renumite monumentele megalitice din Marea Britanie si Franta.